

NIEUWSBRIEF

Nummer 4 – Maart-April 2011

Editoriaal

2011, een kanteljaar voor de Palestijnen?

Er gaat geen maand voorbij of Israël kondigt de bouw aan van nieuwe joodse woningen in de sinds juni 1967 bezette gebieden (o.a. in Oost-Jeruzalem en op de rest van de Westelijke Jordaanoever). Het is overduidelijk dat de Israëlische regering geen vrede wil en de bezetting gewoon voortzet.

Intussen gaat het Palestijns geweldloos verzet voort. In de wijken Silwan en Sheik Jarrah (in Oost-Jeruzalem) wordt wekelijks betoogd tegen het bouwen van woningen die uitsluitend voor joodse kolonisten toegankelijk zijn. Ook in Bil'in wordt er elke vrijdag actie gevoerd tegen het tracé van de apartheidsmuur die de toegang van de Palestijnse boeren tot hun olijfboomgaarden verhindert. Deze betogingen gaan telkens gepaard met een gewelddadige repressie (traangasgranaten, arrestaties, soms doden ...) door het leger van de Israëlische staat die zich de kampioen van de democratie en de vrije meningsuiting in het Midden-Oosten noemt.

Ook de BDS-campagne (boycot-desinvestering-sancties) tegen Israël heeft in steeds meer landen succes en er vertrekt ook dit jaar een internationale humanitaire vloot naar de Gazastrook.

Het geduld van het Palestijnse volk is echter niet oneindig. In Palestina zou wel eens zoals in de buurlanden een opstand kunnen uitbreken, een nieuwe Intifada. Als de Westerse en Arabische staten nu niet dringend hun verantwoordelijkheid opnemen, zullen ze opnieuw te laat komen en dreigt er onnodig bloed te worden vergoten. De tijd dringt.

In vele Arabische landen komen mensen geweldloos in opstand voor rechtvaardigheid, politieke rechten, waardigheid, gelijkheid, werk en democratie. De Westerse politici vinden de democratie in Tunesië, Egypte, Lybië terecht heel belangrijk. Gaan ze deze opstanden snel steunen, of moeten er eerst duizenden geweldloze demonstranten vermoord worden door de dictators die ze jarenlang gesteund hebben om hun belangen te vrijwaren? Zullen ze evenveel bezorgdheid tonen voor het lot van de Palestijnen als voor het veiligstellen van het Egyptisch vredesakkoord met de staat Israël die het niet zo

nauw neemt met de democratische rechten van de Palestijnen? Zullen ze eindelijk ook democratie eisen in Israël? Hoelang nog zullen ze medeplichtig blijven door schuldig verzuim?

Het redactieteam

Brussel, 27 februari 2011

Word lid van Palestina Solidariteit!

Palestina Solidariteit is een vrijwilligersorganisatie met een sterk uitgebouwde Noord- en Zuid-werking. In 2011 willen we niet alleen ons engagement naar onze partners in Palestina verder zetten, maar verstevigen we ook onze Noord-werking verder. Begin 2011 werken we mee aan een grootschalig educatief project in samenwerking met scholen in Brasschaat. De BDS-campagne¹, met onder meer COBI (Coördinatie Boycot Israël) en de Dexia-campagne, komen op kruissnelheid. Om deze acties voldoende slagkracht te geven, rekenen we op uw steun. Word lid van Palestina Solidariteit!

Voor slechts 25 € ontvang je vijf maal per jaar onze nieuwsbrief en word je regelmatig op de hoogte gehouden van onze activiteiten. Drie maal per jaar organiseren we ook Palestina Actueel, met interessante sprekers en thema's uit de actualiteit.

Het lidgeld bedraagt 25 € per kalenderjaar (studenten, werklozen, gepensioneerden betalen 15 €).

IBAN: BE52 0001 5766 4709

BIC: BPOTBEB1

Mededeling: lidgeld 2011

Je kan ook vrijwilliger worden. We zijn momenteel op zoek naar mensen die in hun regio standen helpen opzetten op wereldfeesten en Palestina-activiteiten. Via deze standen sensibiliseren we mensen, laten we mensen kennis maken met de BDS-campagne en zamelen we geld in voor onze Palestijnse projecten. Ben jij communicatie-vaardig, nieuwsgierig of een geboren marktkramer? Neem dan contact op met ons secretariaat op secretariaatADpalestinasolidariteit.be.

Actuele notities

Antwerpen 20 februari 2011: actie tegen concert van Israëlsche militaire fanfare

Op 20 februari hebben B'nai B'rith Antwerpen, een Joodse vereniging, in samenwerking met onder meer Christenen voor Israël België in zaal Elckerlyc in Antwerpen een concert van de fanfare Tzahal van het Israëlsch leger georganiseerd. Om hier tegen te

¹ BDS: Boycot Desinvestering Sancties

protesteren deelden een tiental sympathiesanten van Palestina Solidariteit en Intal vlugschriften aan de voorbijgangers uit.

In de uitgedeelde tekst staat: "Met de uitnodiging van de groep Tzahal van het Israëliische leger geeft Christenen voor Israël een verkeerd signaal af. Het leger vormt de ruggengraat van Israël's misdadige politiek van annexatie en geweld. (...) Het leger zorgt voor beveiliging als bulldozers huizen van Palestijnen vernietigen. Vorig jaar bijvoorbeeld werd het dorp Al-'Arakib in het zuiden van de Negev in juli met de grond gelijkgemaakt. Hoewel dit dorp ouder is dan de staat Israël en de bewoners Israëliische staatsburgers zijn, verklaart de overheid deze plaats eenzijdig illegaal". In het dorp wonen 350 mensen!

Dezelfde dag werden ook vlugschriften uitgedeeld aan de ingang van het Antwerpse Arenbergtheater waar in het kader van het internationaal Crossroads Festival een voorstelling doorging van de Frans-Israëliische Compagnie La Passionata Svironi. Deze voorstelling alsook het hele festival werd onder andere gesponsord door de Israëliische ambassade. De toeschouwers werden opgeroepen om hiermee niet medeplichtig te zijn en om der halve naar huis terug te keren.

Luik: actie tegen import van Israëliische bloemen uit de bezette gebieden

Naar aanleiding van Sint-Valentijn blokkeerden op 11 februari 2011 twintig vredesactivisten de toegangspoorten van het distributiecentrum van het Israëliische bedrijf Agrexco op de Luikse luchthaven Bierseet. Ze protesteerden hiermee tegen de import van bloemen uit de Israëliische nederzettingen in bezet Palestijns gebied en dus tegen een schending van het internationaal humanitair recht. De actievoerders van Vredesactie hadden zich vastgeketend aan de oprit van het distributiebedrijf LACHS op de Luikse luchthaven, om de vrachtwagens die de bewuste Agrexco goederen (o.a. Jaffa-fruit, Carmel-groenten, bloemen en tomaten uit de Jordaanvallei) komen ophalen, tegen te houden. Ze wilden aldus verhinderen dat Agrexco de illegale producten op de Europese markt verspreidt.

Agrexco is niet aan zijn proefstuk toe. Deze Israëlische firma waarvan de staat Israël voor 50% eigenaar is, wil nu ook in mei van dit jaar in de Franse stad Sète (haven aan de Middellandse Zee) een terminal en distributiecentrum openen om haar "Israëlische" producten naar Frankrijk te laten overkomen, terwijl de Franse boeren uit de streek het al zo moeilijk hebben. Bovendien is er sprake van een investering van 200 miljoen € (gespreid over 10 jaar) door de Franse gewestraad (Conseil régional) van Languedoc-Roussillon.

Op 12 februari had COBI om dezelfde redenen een actie op dezelfde plaats. Hierdoor werd de toegang tot het bedrijf gedurende 2 uren afgesloten.

Overnemer van Brinks is medeplichtig aan Israëlische bezetting van Palestina

G4S zal een deel van het klantenbestand van het failliete Brinks overnemen in België.

G4S is echter niet alleen actief in België, maar over heel de wereld... en niet altijd met een propere reputatie.

Zo is het via zijn Israëlisch dochterbedrijf actief bij de Israëlische bezetting van Palestina en de repressie tegen de Palestijnen.

Voor deze betrokkenheid werd het op het Russell Tribunaal in London op 20 en 21 november 2010 veroordeeld voor medeplichtigheid.

GS4 levert scanners aan Israël die gebruikt worden bij checkpoints die onderdeel zijn van de "muur", een door het Internationaal Gerechtshof in 2004 illegaal verklaarde constructie.

Het levert eveneens uitrusting voor het Eretz checkpoint tussen Israël en de Gazastrook.

Het bedrijf beveiligt bedrijven en supermarkten in de Palestijnse gebieden die door Israël bezet zijn.

Het heeft de omheiningen en het controlesysteem rond de Ofer gevangenis voor Palestijnse gevangenen op de Westelijke Jordaanoever gebouwd. Het staat ook in voor het toelatingsbeleid voor bezoekers aan deze gevangenis: dat is zeer restrictief zodat weinig gevangenen bezoek kunnen krijgen.

Het staat ook in voor het veiligheidssysteem van de Ketziot en Megido gevangenissen in Israël: daar zitten Palestijnse gevangenen opgesloten die volgens Israël een hoog

veiligheidsrisico inhouden: het vasthouden van deze Palestijnen in Israël is echter onwettig.

Palestina Solidariteit roept G4S op haar activiteiten in Israël stop te zetten en zich uit het land terug te trekken: dit in het kader van de "desinvesteringscampagne" die buitenlandse bedrijven oproept niet meer te investeren in Israël en de bestaande economische activiteiten te beëindigen. Het is de campagne die o.a. ook de investeringen van Dexia in Israël viseert.

Er bestaan ook nog andere vormen van medeplichtigheid met Israël. Zo bijvoorbeeld het Belgisch designbureau Axel Enthoven Associates die niet alleen instaat voor de design van de luxetouringcars van het Roeselaarse bedrijf VDL Jonckheere maar ook de design van de trams van de Franse firma Alstom voor Jeruzalem ontwierp. Deze trams verbinden de joodse kolonies in de Palestijnse bezette gebieden met Oost-Jeruzalem.

De Verenigde Staten stellen veto tegen VN-veroordeling van de joodse kolonies

Voor het eerst sinds Obama als president van de Verenigde Staten werd verkozen, heeft de Amerikaanse regering in de VN-Veiligheidsraad haar vetorecht gebruikt om een resolutie te blokkeren, waarin de Verenigde Naties het nederzettingsbeleid in de sinds 1967 bezette Palestijnse gebieden aanklagen. De overige 14 leden van de VN-Veiligheidsraad veroordeelden de bouw van joodse kolonies in Oost-Jeruzalem en op de rest van de Westelijke Jordaanoever (De Standaard, 21.2.2011).

Nochtans had Obama aan Israël gevraagd om de bouwstop te verlengen die eind september van verleden jaar was verstreken.

Sinds 2000 heeft Washington 10 keer zijn vetorecht in de VN-veiligheidsraad gebruikt. In 9 van de 10 gevallen gebeurde dat om het Israëliisch standpunt kracht bij te zetten. Met Obama is er dus niet veel veranderd.

Het Westen, Libië en Israël: twee maten, twee gewichten

Er is heel wat hypocrisie in de houding van de Verenigde Staten en de Europese landen tegenover de volksopstand in Libië. De Europese lidstaten zijn voor sancties tegen Libië. De Europese Unie heeft het kaderakkoord met Libië opgezegd en overwogen een wapenembargo, een visumverbod en het bevroren van bezittingen.

Maar wat deden de Europese landen toen het Israëliische leger begin 2009 de Gazastrook bombardeerde en er toen meer dan 1400 Palestijnen gedood werden, waaronder heel wat kinderen, vrouwen en bejaarden? Het associatieverdrag met Israël werd niet opgeschort en er was zelfs sprake van herwaardering van de betrekkingen met Israël.

Israël protesteert tegen de doorvaart van 2 Iraanse boten door het Suezkanaal

Israël is boos op Egypte die 2 Iraanse militaire schepen door het Suezkanaal heeft laten varen (De Morgen, 23.2.2011). Nochtans bepaalt artikel 1 van Conventie van Constantinopel (1888) dat het Suezkanaal altijd vrij en open zal zijn voor elke handelsschip- of oorlogsbboot ongeacht hun vlag, zowel in vreedstijd als in oorlogstijd. Maar als er een Israëlische atoomduikboot door het Suezkanaal vaart dan spreekt niemand over een provocatie. En waar bleef het protest van onze politici toen de Israëlische marine verleden jaar in de internationale wateren een humanitair konvooi voor Gaza aanviel waarbij 9 vredesactivisten werden doodgeschoten en onder andere zes Belgen werden gearresteerd? Blijkbaar hanteren ze andere maatstaven als het de oorlogsmisdaden van Israël betreft.

Jef Lambrechts en Jan Buruma over Egypte en Israël

Verwijzend naar de komende Egyptische verkiezingen van september schrijft Jef Lambrecht in De Morgen (5.2.2011, p. 37): "Waarschijnlijk is er niemand in Washington, Brussel en een flinke hap van de regio (lees Israël) bereid om het kanaal van Suez in onvoorspelbare handen te geven" Men herinnert zich inderdaad 1956, het jaar waarin de Egyptische president Nasser het Suezkanaal nationaliseerde. Israël viel toen Egypte binnen, wat de Fransen en de Engelsen een alibi gaf om militair tussen te komen. Nu ook bleef Israël de dictator Moebarak tot het einde steunen. In Israël draait 40% van de stroomvoorziening op Egyptisch gas (De Volkskrant, 7.2.2011).

De Nederlands-Britse journalist Jan Buruma heeft over de Egyptische verkiezingen zijn eigen mening: "als Moslimbroeders in Egypte verkiezingen winnen, dan moet dat maar" (NRC-Handelsblad, 3.2.2011). En de Nederlandse journalist J.L. Heldring voegt eraan toe: "Blijkbaar is de stem des volks alleen goed wanneer ze ons liedje zingt" (NRC-Handelsblad, 10.2.2011). Het lijkt inderdaad alsof sommigen enkel voorstander van vrije verkiezingen zijn wanneer dit hen goed uitkomt en ze zeker zijn dat de vrienden van het Westen en van Israël het zullen halen. Toen Hamas in 2006 de Palestijnse verkiezingen won, werd het geld van Hamas in het buitenland onmiddellijk geblokkeerd. Hamas werd trouwens nooit uitgenodigd om mee te onderhandelen met Israël, meer zelfs, de Gazastrook werd hermetisch afgesloten door Israël die in 2007 de blokkade nog verscherpte.

De Egyptische vicepresident Suleiman was favoriet van Israël

Toen de Egyptische president Hosni Moebarak onder druk van het volksprotest Suleiman als vice-president benoemde, was Israël gerustgesteld. Volgens de telexen van de Amerikaanse ambassade in Egypte die door de klokkenluidersite WikiLeaks werden bekendgemaakt, onderhield Suliman als vroeger hoofd van de Egyptische inlichtingendienst goede banden met Israël (Metro 9.2.2011). Volgens de bekendgemaakte documenten wou Suleiman dat de Israëlische militairen naar Egypte

zouden komen om zo Hamas in de Gazastrook te isoleren en de smokkel van hun wapens vanuit het grensgebied tegen te gaan. Israël heeft trouwens aangekondigd dat het de bouw van de muur langs de Egyptische grens tegen 2012 rond wil hebben.

Wat de Tunesische volksofstand betreft, verklaarde de Israëlische premier Netanyahu dat dit hem versterkt in zijn twijfel over de haalbaarheid van een globaal vredesakkoord voor het Midden-Oosten

<http://www.haaretz.com/news/diplomacy-defense/netanyahu-tunisia-turmoil-shows-instability-of-entire-mideast-1.337304>

<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2011/01/19/socialistische-internationale-royeert-rcd-tunesi%C3%AB-spiegel-van-de-hypocrisie>

Israëlische en Belgische veiligheidsdiensten zijn beste maatjes in Brussel

De Israëlische veiligheidsdienst Mossad heeft van 1995 tot 2003 alles gehoord wat er in het Justus-Lipsiusgebouw (zetel van de Europese Raad) in Brussel werd gezegd (Metro, 18.1.2011). Volgens de nieuwssite Apache werden Britse, Franse, Duitse, Spaanse en Oostenrijkse staatshoofden, regeringsleiders, ministers en medewerkers door middel van gesofistikeerde apparatuur afgeluisterd. De af luisterapparatuur lag er al sinds 1994, toen het gebouw onder Belgische verantwoordelijkheid werd opgericht. Het spionagetoestel was verbonden aan het vertaalsysteem en kon alle gesprekken in de vergaderzalen opnemen en onmiddellijk naar de Israëlische veiligheidsagenten doorsturen. Het vertaalsysteem werd op Belgisch initiatief geïnstalleerd door een firma die al in de VS en in Nederland bij spionageactiviteiten was betrokken en waarvan vermoed wordt dat ze voor Israël werkt.

Uit een rapport van Comité I dat begin januari werd bekendgemaakt, blijkt dat de Belgische staatsveiligheid de zaak alles behalve efficiënt heeft aangepakt, maar dat ook het federaal parket laks reageerde.

Inleefreis Palestina voorjaar en zomer 2011

Er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar in de komende inleefreizen! Heb jij zin om mee te gaan? Of twijfel je nog? Neem dan even contact op met het secretariaat!

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien en ervaren, Palestijnse en Israëlische organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken,...

Alle zintuigen worden geprikkeld in dit land van melk en honing. Geniet van de Oosterse cultuur, gastvrijheid en natuur. Ervaar zelf hoe het is om in een land vol conflicten je dagelijkse bezigheden te doen.

We bezoeken Hebron waar het hele centrum is afgesloten ter bescherming van een groep Israëliische kolonisten midden in de stad. Maar ook Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jenin, Tel Aviv en Jaffa, Nazareth, de Golanhoogte, een kolonie, Palestijnse organisaties, boeren, diverse organisaties zoals Ibdaa, Israeli Committee against House Demolitions (ICAHD), Stop the Wall, Hydrology Group, Stop the Wall campaign, Israëliische vredesorganisaties, Addameer, ex-soldaten die zich uitspreken, orthodoxe zionistische kolonisten, de apartheidsmuur, vluchtelingenkampen, leden van politieke organisaties, ...

We verblijven voornamelijk op de Westelijke Jordaán en de laatste dagen in een Palestijnse stad in Israël.

Een unieke gelegenheid! Geïnteresseerd? Laat iets weten en vraag meer info via info@palestinasolidariteit.be. Ook op onze website kom je er meer over te weten <http://www.palestinasolidariteit.be/acties/inleefreizen.html>

Palestina Solidariteit vzw ; Tel: +32 (0)2 501 67 49 (Maandag en woensdag tussen 9u en 17u, alsook de 1° en 3° vrijdag/maand)

Schrijf eens een brief

Is niet liegen objectieve berichtgeving?

Over betwist gebied en andere betwiste zaken

Veronderstel dat iemand ongevraagd zijn tent komt opzetten in je tuin, vervolgens die tuin opeist als zijn tuin, vervolgens je huis opeist als het zijne, en als je het daarmee niet eens bent, je huis en je tuin dan "betwist gebied" noemt. Als het incident dan de media haalt en die media spreken gewoon van "betwist gebied" zonder uit de doeken te doen hoe de vork precies in de steel zit, en ze spreken over jou en de indringer als over twee honden die vechten om een been, zijn die media dan objectief?

In het interessante maar soms wat overgeconcentreerde programma over geopolitieke kwesties, "Le dessous des cartes" (Arte, TV5 Monde, ...), verneem je, in de aflevering over hydrologische kwesties, dat het aanboren van bronnen op de Westelijke Jordaanoever door Palestijnen "onderworpen is aan een toelating vanwege de bezettende Israëlische militaire overheid". Dan ben je geneigd, te denken: "So what, die militairen zijn er voor de veiligheid van de Israëlische kolonisten, die zich immers op betwist gebied bevinden, en als de Palestijnen echt vreedzaam willen naar water boren, hoeven ze alleen de nodige aanvragen te doen". Wie ooit eens met één Palestijn gesproken heeft, weet, dat de toelating vrijwel nooit gegeven wordt en dat zelfs de bestaande Palestijnse bronnen niet mogen worden onderhouden of hersteld. Als er verder met geen woord gerept wordt over het feit dat de kolonisten met grote middelen water aanboren op zo grote diepten, dat de bronnen van de Palestijnen droog komen te liggen, hebben we hier dan nog te doen met objectieve berichtgeving?

Als, in verband met de "vredesonderhandelingen", wordt gewag gemaakt van "twistpunten", waaronder de voortschrijdende kolonisatie van het land van de oorspronkelijke bewoners, en als daarbij quasi terloops wordt gezegd, dat die kolonies daar "eigenlijk" volgens het internationale recht niet mogen zijn, is dat dan objectief, omdat het met de waarheid strookt? Natuurlijk niet. Dat "eigenlijk" suggereert dat er toch wel argumenten vòòr zijn, en als je die dan niet opgeeft, ben je daarom alleen al niet objectief.²

Als op onze VRT-teletekst bericht wordt over de statistieken in verband met klachten over antisemitisme en daar wordt niet bij verteld, dat zionisten in de hele wereld maatregelen afgesproken hebben om tegen de BDS-campagne te reageren, de wereldwijde beweging voor Boycot, Desinvestering en Sancties tegen Israël's kolonisatiepolitiek en het apartheidsregime dat die staat binnen en buiten zijn internationaal erkende grenzen voert, en als er niet op gewezen wordt, dat één van de afgesproken maatregelen erin bestaat, tegen die BDS-acties systematisch klacht in te dienen wegens antisemitisme, is het simpelweg vermelden van die – ongetwijfeld correcte – statistieken, zonder enige achtergrondinformatie, dan objectieve berichtgeving?

We hebben allen wel eens de beelden gezien, hetzij op de dag zelf, hetzij later, van die Palestijnen die dansten naar aanleiding van de aanslagen van 11 september 2001. Het is allemaal gewoon getoond zoals het gebeurd is, de vliegtuigen die zich in de torens boorden, de brandende en instortende torens, de ontredde en verontwaardigde bij de Amerikanen, de vreugdedans van de Palestijnse vluchtelingen. Ik heb echter nog nooit enig programma gezien waarin grondig erop ingegaan wordt, waarom die Palestijnen toen dansten. De berichtgeving daarover – of beter gezegd, het gebrek aan berichtgeving – grenst aan het absurde: iemand begaat een spectaculaire terreurdaad, ergens verheugen gewone mensen op straat zich daarover, en via onze media vernemen we niet, waarom. Ik laat het aan het kritisch denkvermogen van de lezer over om uit te maken, of je de berichtgeving in die omstandigheden objectief kan noemen.

² Voor een goed begrip: er bestaan geen argumenten voor - tenzij "argumenten" ontsproten aan een ad-hoc interpretatie van religieuze teksten die geen zich beschaafd noemend mens heden ten dage nog ernstig kan nemen en waar het feit dat ze door puur egoïsme vanwege racistische en religieuze extremisten zijn ingegeven, vanaf druipet. De kolonisatie op de Westbank is trouwens herhaaldelijk afgekeurd door onder meer de VN en de EU.

Zelf hoop ik, dat het niet dat is wat de minister, bevoegd voor media-aangelegenheden, bedoelt als ze suggereert, dat de VRT voorzichtiger moet zijn omwille van de "objectiviteit".

Naam en adres bekend bij de redactie

Lees eens een boek

Ground van Bruno Stevens

In december 2010 verscheen het boek "Ground" waarin de Franstalige Belgische fotograaf Bruno Stevens (51 jaar) een aantal foto's presenteert die hij gedurende tien jaar in het Midden-Oosten heeft getrokken.

De titel "ground" verwijst hier naar het gebied waar zich het Israëliisch-Palestijns bezettingsconflict afspeelt. Ground is ook het voltooid deelwoord van het Engels werkwoord "to grind" of malen in het Nederlands. Stevens: "Malen, dat is het verhaal van het Palestijnse volk: het wordt langzaam maar zeker fijngemalen door het volk van Israël" (De Morgen, 4.12.2010). Hij doet er geen doekjes rond: "Israël is een racistisch land geworden".

De foto's illustreren de tweede Intifada (april 2002), de begrafenis van de eerste Palestijnse president Arafat (12 november 2004 in Ramallah), de ontruiming van de joodse kolonies in Gaza (augustus 2005), de bouw van de apartheidsmuur op de Westelijke Jordaanoever, de oorlog in Beiroet (2006), de sluipende annexatie van Oost-Jeruzalem, de Israëliische aanval op Gaza eind 2008 begin 2009, ...).

Over de aangrijpende foto van de rouwende weduwe in de stad Jenin (Westelijke Jordaanoever) vertelt hij het volgende: "Ik zat in Jenin toen de stad in april 2002 door het Israëlische leger werd verwoest. Eerst kwamen de vliegtuigen, dan de tanks en ten slotte de bulldozers, de gebruikelijke represailles na een zelfmoordaanslag. Op een bepaald moment werd ik naar een kapot geschoten huis gebracht. Daar stond ze, ze had zich vijf dagen schuil gehouden in dezelfde kamer waar het lijk van haar man lag te ontbinden".

Hij is ook getuige van het blootleggen van een massagraf in Nabloes en becommentarieert een van zijn foto's hierover als volgt: "Tijdens de beschietingen werden de slachtoffers noodgedwongen in tuinen begraven, op geringe diepte. Hier zie je hoe ze een van de voorlopige graven openleggen om de slachtoffers fatsoenlijk te begraven. Er lagen zeven lijken, onder wie twee zonen van de oude man."

Bruno Stevens, "*Ground*", Uitgeverij Lannoo, 2010, 208 pagina's (met begeleidende teksten van Robert Fisk en Gideon Levy), 49,95€

Van 10 juni tot 18 september is er een **tentoonstelling** met een aantal foto's uit dit boek in de kunsthall van de **Sint-Pietersabdij te Gent..**

Informatiebronnen:

Erik Raspoet, "Bruno Stevens: Palestina een oorlog in zwart-wit", De Morgen 4.12.2010, p. 59, 61, 64-66

<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/ground-ten-years-of-the-palestinian-conflict-in-pictures-2193647.html>

Europa, Israël & de Palestijnen van Bilal Benyaich

Over het bezettingsconflict tussen Israël en de Palestijnen is er al veel inkt gevloeid. Het onderwerp is prominent aanwezig in onze media, waar veel controverses en misverstanden over bestaan, dat bij veel lezers ook als complex staat geboekstaafd. Maar er is altijd wel een invalshoek die wat minder aandacht kreeg. In dat verband is het boek van Bilal Benyaich over de Europese relaties met de conflictpartijen dan ook meer dan welkom.

Boekbespreking: http://www.uitpers.be/artikel_view.php?id=2879

Oproep actie BDS-campagne: Steun Franse activisten op 17 maart 2011!

Actie ter ondersteuning van Olivia, Maha, Mohamed en Ulrich. Deze vier activisten moeten voor de rechtbank verschijnen voor hun steun aan de boycot-campagne in Frankrijk.

Voor meer informatie, contacteer nadia.boumazoughe@yahoo.fr.

Oproep actie Dexia-campagne: Ga mee naar de Algemene Vergadering van Dexia op 11 mei 2011!

Dexia blijft volharden in de boosheid. De leningen die Dexia aan de illegale kolonies verstrekte, zijn nog altijd niet geannuleerd. Dexia vindt nog steeds dat de bezetting van Oost-Jeruzalem geen probleem is. Het platform 'Israël koloniseert - Dexia financiert' wil dat daar verandering in komt.

Check: <http://www.intal.be/nl/ga-mee-naar-de-algemene-vergadering-van-dexia-op-11-mei-2011-de-namiddag>

Oproep Grote internationale missie van 8 tot 16 juli 2011: Welkom in Palestina!

Een vijftiental Palestijnse organisaties nodigen internationale activisten uit om deze zomer naar Oost-Jeruzalem en de Palestijnse gebieden af te zakken en op te komen voor het recht van de Palestijnen op een menswaardig leven, op bewegingsvrijheid en het recht zich te verdedigen tegen de bezetting.

Voor meer informatie, neem contact op met Jan Dreezen van Palestina Solidariteit.

Kalender

Meer gedetailleerde informatie van deze activiteiten vindt u terug op onze website.

9 - 11 maart 2011 – **Internationaal seminarie over de situatie van de IRAKESE ACADEMICI**

Waar? Gent

10 maart 2011 – 20u00 – **Blikopener: Israël en Palestina**

Waar? Duffel

11 maart 2011 – 19u30 – **Is er ook verandering mogelijk in Israël en Palestina?**

Waar? Brussel

15 maart 2011 – 20u30 – **3rde Partij: Peres Center for Peace**

Waar? Monty, Montignystraat 3, 2018 Antwerpen

16 – 30 maart 2011 – **Eye on Palestine**

Waar? Brussel, Antwerpen en Gent

 17 maart 2011 – **Steun Franse BDS-activisten**

Waar? Bobigny, Frankrijk

 18 - 19 maart 2011 – **Workshop « Mouvement de solidarité Européen avec la PALESTINE »**

Waar? Luik

 19 maart 2011 – 14u – **Palestina Actueel**

Waar? Brussel

 22 maart 2011 – 14u – **Levensbeschouwingen - Samenleven met de andere: Mensenrechten in Israël & Palestina**

Waar? Elsene

 29 maart 2011 – 19u30 – **Debatavond Israël - Palestina**

Waar? Zaventem

 30 maart 2011 – **Europa en het Israëlisch-Palestijns conflict**

Waar? Gent

 30 maart 2011 – **Finally, I'm no one**

Waar? Kortrijk

 Voorjaar 2011 – **Inleefreis Palestina Solidariteit** – Nog enkele plaatsen beschikbaar!

 Juli 2011 – **Inleefreis Palestina Solidariteit** – Nog enkele plaatsen beschikbaar!

 8 tot 16 juli 2011 – **Welkom in Palestina!** – Internationale missie

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen? Stuur dan een email met de vermelding "Uitschrijven nieuwsbrief" naar ons e-mailadres secretariaat AD palestinasolidariteit.be

Volg ons ook op [Facebook](#).

